

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: E. P.

Andere partij in de procedure: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 18, artikel 20, artikel 21 en artikel 165, lid 2, tweede streepje, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB 2016, C 202, blz. 1) aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling van een lidstaat op grond waarvan een ouder het recht verliest om het bedrag van de jaarlijkse belastingvrije som voor de inkomstenbelasting voor een ten laste komend kind te verhogen omdat dit kind voor een bedrag boven de vaste inkomensgrens steun voor studentenmobiliteit heeft ontvangen, als ten laste komend student die zijn recht om voor onderwijsdoeleinden naar een andere lidstaat te reizen en daar te verblijven heeft uitgeoefend door via de nationale uitvoeringshandelingen gebruik te maken van de acties als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder a), van verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van “Erasmus +”: het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG (PB 2013, L 347, blz. 50) om studentenmobiliteit van een lidstaat met lagere of middelhoge kosten voor levensonderhoud naar een lidstaat met hogere kosten voor levensonderhoud mogelijk te maken, welke acties zijn vastgesteld volgens de in artikel 18, lid 7, van deze verordening genoemde criteria van de Europese Commissie?
- 2) Moet artikel 67 van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1) aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat volgens welke een ouder het recht verliest om het bedrag van de jaarlijkse belastingvrije som voor de inkomstenbelasting te verhogen voor een ten laste komende student die tijdens zijn studie in een andere lidstaat steun voor studentenmobiliteit als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder a), van verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van “Erasmus+”: het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG (PB 2013, L 347, blz. 50) heeft ontvangen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 28 april 2023 — M.M., als erfgenaam van M.R. / Ministero della Difesa

(Zaak C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: M.M., als erfgenaam van M.R.

Verwerende partij: Ministero della Difesa

Prejudiciële vragen

- 1) Moet clause 5, “Maatregelen ter voorkoming van misbruik”, van de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling als de Italiaanse regeling van artikel 2, lid 1, van wet nr. 1023 van 1969 en artikel 1 van het ministerieel besluit van 20 december 1971, die voorziet in de toewijzing van jaarlijkse opdrachten (in de zin van artikel 7 van het ministerieel besluit van 20 december 1971 “voor ten hoogste één schooljaar”) voor onderwijs in niet-militaire vakken op scholen, instellingen en organisaties van de marine en de luchtmacht, aan burgerpersoneel dat niet in overheidsdienst is, zonder vermelding van objectieve redenen die de verlenging daarvan rechtvaardigen (welke verlenging uitdrukkelijk is vermeld in artikel 4 van dat ministeriële besluit, waarin is bepaald dat de bezoldiging voor de tweede opdracht wordt verlaagd), van de maximale totale duur van de overeenkomsten voor bepaalde tijd en van het maximale aantal verlengingen, en zonder de betrokken docenten de mogelijkheid te bieden tot verkrijging van een vergoeding van de mogelijke schade die zij lijden als gevolg van een dergelijke verlenging, terwijl deze scholen geen vast docentenbestand hebben waartoe zij zouden kunnen worden toegelaten?

- 2) Vormen de organisatorische behoeften van het systeem van instellingen, scholen en organisaties van de marine en de luchtmacht objectieve redenen in de zin van clausule 5, punt 1, van [de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij] richtlijn 1999/70/EG van 28 juni 1999, zodat een regeling als de bovengenoemde Italiaanse regeling, die voor de toekenning van onderwijsopdrachten aan personeel dat niet in dienst is van militaire instituten, scholen en organen geen voorwaarden stelt aan het gebruik van arbeid voor bepaalde tijd in overeenstemming met richtlijn 1999/70/EG en de in de bijlage daarvan opgenomen raamovereenkomst en niet voorziet in het recht op schadevergoeding, verenigbaar is met het Unierecht?

⁽¹⁾ Deze zaak heeft een fictieve naam die niet overeenkomt met de werkelijke naam van een van de partijen in het geding.

⁽²⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).

Hogere voorziening ingesteld op 30 april 2023 door Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid) van 15 februari 2023 in zaak T-606/20, Austrian Power Grid e.a. / ACER

(Zaak C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (vertegenwoordigers: M. Levitt, advocaat, B. Byrne en D. Jubrail, solicitors)

Andere partij in de procedure: Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER)

Conclusies

Rekwirantes verzoeken het Hof:

- het bestreden arrest geheel of gedeeltelijk te vernietigen;
- de beslissing van 16 juli 2020 van de raad van beroep van ACER (hierna: "raad van beroep") in zaak nummer A-001-2020 (geconsolideerd) (hierna: "beslissing van de raad van beroep") geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren;
- ACER te verwijzen in de kosten die rekwirantes in deze hogere voorziening en in de procedure bij het Gerecht hebben gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voeren rekwirantes twee middelen aan.

In de eerste plaats heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat er geen sprake was van niet-nakoming door de raad van beroep van zijn verplichting tot het toetsen in volle omvang van besluit 02/2020 van ACER van 24 januari 2020 betreffende het tenuitvoerleggingskader voor het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met automatische activering. Op het moment van de vaststelling van de beslissing van de raad van beroep was de raad van beroep de mening toegedaan dat het in volle omvang toetsen van ingewikkelde technische beoordelingen niet tot zijn wettelijke verplichtingen behoorde. Die met de rechtspraak van het Hof van Justitie strijdige opvatting werd expliciet verwoord in de beslissing van de raad van beroep. Het stond niet aan het Gerecht een andere uitlegging te geven aan de uitdrukkelijke bewoordingen in de beslissing van de raad van beroep om tot de slotsom te komen — rechtstreeks in tegenspraak met die bewoordingen — dat de raad van beroep een toetsing in volle omvang had verricht.